

Muzikalus devintasis Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimas: tarp Čiurlionio, tautinių šokių ir Pjemonto virtuvės

Spalio 10-12 dienomis pirmojoje suvienytos Italijos sostinėje Turine vyko devintasis Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimas. Intensyvioje trijų dienų programoje pavadinimu „M. K. Čiurlionio keliais: muzika, dailė, šokis“ netrūko tiek lietuviškų, tiek itališkų akcentų: istorinis pastatas Turino centre drebėjo nuo lietuviškų tautinių šokių ir dainų, pynėsi dešimtys metrų tautinių juostų, skambėjo Čiurlionis, viliojo pjemontietiškos virtuvės aromatai. Suvažiavimui įpusėjus, Pjemonto lietuvių bendruomenės pirmininkė Aurelija Orlova Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimo estafetės lazdelę - simbolinę gintarinę medelį - perdavė aktyviai Kampanijos lietuvei Rūtai Kavaliūnaitei, taip paskelbdama, kad jubiliejinis 10-asis suvažiavimas vyks Benevente, Kampanijoje.

Ana Vengrovskaja | Pasauliolietuvis.lt

Muzika, kuri pravirkdo

Trys dienas Pjemonte vykusiame suvažiavime dalyvavo apie 130 Italijos lietuvių ir jų šeimos narių iš visos šalies. Programa buvo įvairialypė - pagerbtas Lietuvos genijus Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, klausytasi tiek klasikinių, tiek lietuvių liaudies dainų, dalyviai šoko, pynė tautines juostas, dalyvavo terapijos užsiėmimose ir edukacijose, keliavo į ekskursijas.

„Visų pirma džiaugiuosi, kad pavyko įvykdyti suvažiavimo idėją. Kuriant programą man buvo svarbu, kad žmonės pabūtų ir su savimi, taip pat pažintų kitą per save, nes jei pats nepažįsti savęs, negali ir kito suprasti. Ne man vertinti suvažiavimą, bet iš dalyvių ir suprantu, kad jiems išiminė terapijos užsiėmimai, net mums važiuojant autobusu į ekskursiją visur girdėjau žodį *terapija* – net jei buvo sakoma ir juoko forma, visgi jiems įstrigo. Turėjome įvairaus tipo savęs pažinimo pasibuvimų – dalyvaudami įvairiose veiklose, dalindamiesi emocijomis“, – pasakoja A. Orlova.

Suvažiavimas atidarytas Tautiškos giesmės giedojimu, iš kairės: Ugnė Barysaitė (fortepijonas), Aurelija Orlova, Renata Varnagirytė (sopranas) | Anos Vengrovskajos nuotr.

Anot bendruomenės pirmininkės, suvažiavimą organizavusi Pjemonto lietuvių komanda rengti užsiėmimų ir pasirodymų pakvietė daugiausia iš kitų renginių jau pažįstamus žmones, tad buvo tikri sėkme. Malonia staigmena tapo iki tol nepažinotas muzikančių duetas.

„Labai nustebino muzikantės Renata Varnagirytė ir Ugnė Barysaitė – žinojau, kad jos profesionalės, bet kai išgirdau pasakišką Renatos balsą, kuris yra tarsi neatrastas deimantas, labai nustebau, kad jos nėra plačiai publikai žinomos. Kai įtraukiau šias muzikantes į programą, žinojau, kad bus gerai, bet kad taip gerai... Žmonės net verkė pasirodymo metu“, – prisimena A. Orlova.

Italijos krašto lietuvių bendruomenės valdybos nariai: Dalia Martusevičiūtė, Elzė Di Meglio, Karinė Amirjan-Lučkė, Aurelija Orlova (garbės narė) | Anos Vengrovskajos nuotr.

Italijos krašto lietuvių bendruomenės pirmininkė Elzė Di Meglio pabrėžia suvažiavimų svarbą bendruomenei ir svarsto apie didesnę jaunimo įtraukimą ateityje.

„Labai gera, kad ši tradicija tęsiasi jau devinti metai, važiuojam iš regionų į regionus. Tai renginys, kuris yra labai laukiamas bendruomenės narių, ypač to aktyviausio žmonių branduoliuko, kuris visą laiką visur važiuoja. Tai yra momentas, kai galim susitikti, pabendrauti, ką nors naujo sužinoti.

Labai svarbu, kad kiekvienas suvažiavimas vyksta vis kitame regione – tai leidžia mums jį pažinti iš arčiau. Šį kartą atradome ne tik nuostabų, karališką Turiną, bet ir sekmadienį aplankėme ryžių laukus, trumų festivalį. Ekskursijos buvo labai įspūdingos, tikrai praturtino.

Kaip sakant, vieną dieną – lietuviškos tradicijos, veiklos, susijusios su Lietuva, o kitą – pažintis su vieta, kurioje gyvename. Tai labai gerai parodo, kad esame tarsi tiltas tarp dviejų kultūrų. Mūsų šeimos dažnai mišrios, todėl džiaugiamės ir puoselėjame savo tradicijas, bet drauge priimame ir pažįstame šalį, kurioje gyvename. Manau, kad tai labai geras programos sprendimas“, – svarsto Romos lietuvė.

Pašnekovė džiaugiasi, kad prieš šventinę vakaronę dalyviai susirinko į tam pačiame pastatų komplekse esančioje bažnyčioje Popiežiškosios lietuvių šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektoriaus kun. Audrius Arštikaitis aukojamas Šv. Mišias.

„Labai patiko, kad ir Šventos Mišios vyko ten pat, toje pačioje aplinkoje – visi buvo įtraukti: ir maži, ir dideli. Tikrai pasijuto, kad esame didelė šeima. O mūsų rektorius Audrius moka puikiai visus įtraukti“, – sako E. Di Meglio.

Šv. Mišios | Anos Vengrovskajos nuotr.

Ji džiaugiasi, kad į suvažiavimus įsitraukia nauji bendruomenės nariai, ir pabrėžia šių metinių susitikimų svarbą.

„Smagu girdėti, kad įsitraukia ir naujos, Pjemonte gyvenančios lietuvių šeimos – tai vienas gražiausių būdų atrasti bendruomenę. Aišku, tokie suvažiavimai energijos atima – savaitgalį važiuoji, programa intensyvi, bet kai grįžti, jautiesi pasipildęs. Lyg kažkokie burtai užsiveltų – ta gera energija, nauji darbai, naujos idėjos, gimstančios bekalbant“, – apibendrina bendruomenės pirmininkė.

Sveikino Italijos ir Lietuvos diplomatai, politikai, Turino vicemerė

Suvažiavimas Turine prasidėjo iškilmingu atidarymu, kuriame įvadinį žodį tarė pagrindinė organizatorė, Pjemonto lietuvių bendruomenės pirmininkė Aurelija Orlova.

Bendruomenę sveikino Lietuvos ambasadorė Italijoje Dalia Kreivienė, Italijos Respublikos Senato narė Paola Ambrogio, Turino vicemerė Michela Favaro, Pjemonto regiono konsiglierius Roberto Ravello, Lietuvos garbės konsulas Italijoje

Fabrizio Valentini, Pasaulio lietuvių apygardoje išrinkta Seimo narė Dalia Asanavičiūtė.

Suvažiavimo atidarymo vakaras | Anos Vengrovskajos nuotr.

Susipažinimo vakaro metu prisistatė Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, Italijos lietuvių krašto bendruomenė ir jos regioninės bendruomenės, naujienų portalas ITLIETUVIAI.IT, Italijos lietuvių profesionalų klubas, JAV įkurto Kazickų fondo atstovai bei iš Lietuvos atvykusios Užimtumo tarnybos ir konsultacijų centro „Grįžtu LT“ atstovės.

Renginio svečius savo pasirodymu žavėjo sopranas Renata Varnagirytė ir pianistė Ugnė Barysaitė. Koncerto programoje skambėjo lietuvių ir užsienio kompozitorių kūriniai.

Lietuvos ambasadorė Italijoje Dalia Kreivienė džiaugiasi, kad garbės konsulo Turine pakviesti į suvažiavimo atidarymą atvyko aukšto politinio rango italų svečiai.

„Konsulo įdirbis yra tikrai labai didelis, kad pas mus atėjo, mus pamatė, pagerbė senatorė, vicemerė, regiono tarybos narys. Esame atstovaujami labai solidžiai. Manau, visos bendruomenės organizuodamos renginius turi nepamiršti garbės konsulų, dirbti su jais, juos kviesti ir prašyti jų pagalbos, kad apie mus žinotų ir to regiono, ir miesto, kuriame esame, valdžios atstovai. Tokiu būdu mes galime paprašyti reikalingos, sakykim, savo iniciatyvoms įgyvendinti, paramos, pagalbos ir panašiai.

Su Italijos kolegomis pasikalbėjome, sutarėme palaikyti ryšį. Mėnesio pabaigoje atvyksiu į Turiną vykstančią „Artissima“ mugę ir, manau, surengsime ir institucinių susitikimų ne tik meno srityje“, – sako D. Kreivienė.

Į suvažiavimo atidarymą atvyko ir Pjemonto regiono politikai | Anos Vengrovskajos nuotr.

Ji pabėžia, kad kiekvienas suvažiavimas turi išskirtinių bruožų.

„Man tai jau trečias suvažiavimas, ir kiekvienais metais vis labai smagu atvažiuoti, aplankyti skirtingus regionus. Kiekvienas jų turi savo specifiką – tie suvažiavimai

vis kitokie, savaip įdomūs, atspindintys tiek regiono ypatumus, tiek žmonių norą parodyti, kuo jie gyvena, kuo džiaugiasi.

Šiomet Aurelija su savo komanda tikrai padarė didžiulį darbą – programa išsami ir gerai apgalvota. Minėdami Čiurlionio 150-ąsias gimimo metines, turėjome daug renginių, kuriuose jis buvo prisimintas. Programa labai gražiai įsiliejo į šios sukakties dvasią“, – mano Lietuvos ambasadorė Italijoje.

Duoklė Čiurlioniui

Suvažiavime daug laiko buvo skirta M. K. Čiurlioniui – organizatoriams buvo ypač svarbu, kad su juo susipažintų vaikai. Šeštadienį Vokietijos lietuvė, vaikų ir suaugusiųjų knygų autorė Jolita Zykutė vedė edukaciją šeimos tema, drauge papasakodama jiems apie M. K. Čiurlionį.

„Papasakojau vaikams, kad mes rašysime knygą apie patį svarbiausią žmogų. Kas jis yra? Jie sakė: mama, tėtis... O aš sakau: Ne, svarbiausias žmogus esat jūs patys. O kodėl? Tada vienas vaikas pasakė: Jeigu mes nemylim patys savęs, tai negalim mylėt kitų. Visiems nubėgo šiurpuliukai“, – atskleidžia J. Zykutė.

Rašytojos J. Zykutės edukacija | Anos Vengrovskajos nuotr.

Knygų autorė vaikams tęsė pasakojimą apie M. K. Čiurlionį.

„Dabar mes laikome jį genijumi, o kai tik pristatė savo meną, jo niekas iš karto nepripažino, jam buvo sunku. Ir tik todėl, kad jo žmona, šeima jį palaikė, jis galėjo kurti toliau. Norėjau parodyti, jog Čiurlionis yra įkvepiantis ne tik todėl, kad jis žinomas kompozitorius ir dailininkas, o kad buvo neįtikėtino stiprumo žmogus“, – pasakoja Vokietijos lietuvė.

Tada autorė su vaikais diskutavo apie šeimos svarbą ir piešė giminių medžius.

„Kuo čia susiję su Lietuva, su tapatybe, su Italija? Jei mes nežinome savo šeimos, jei neturime ryšio su ja, tai apie jokią tapatybę negalime kalbėti, apie jokių stiprų ryšių... Tėvams irgi daviau namų darbų — apie tai pasikalbėti su vaikais“, – pasakoja J. Zykutė.

Vaikai taip pat susipažino su Čiurlionio rašytais laiškais ir turėjo galimybę patys parašyti po laišką.

Čiurliono kūrybos įkvėpti vaikų darbai | Anos Vengrovskajos nuotr.

Virtualios ir kontaktinės Italijos lituanistinės mokyklos mokytoja, Pjemonto lietuvė Vilma Ramella-Paia vėliau vykusių užsiėmimų metu padėjo vaikams atrasti M. K. Čiurlionio ir jų pačių ryšį su gamta.

„Papasakojau, kad Čiurlionis mėgo būti gamtoje, atidžiai stebėjo aplinką ir piešė pasitelkdamas fantaziją, – sako Pjemonto lietuvė. – Leidau vaikams kurti laisvai, pajusti emociją, o jausmas, kurį jie išjautė, atsiskleidė piešiniuose. Tai buvo tam tikra terapija – nieko nenurodinėjau, neaiškinau, leidau jiems atsipalaiduoti, laisvai naudoti dažus ar piešti pieštukais.“

M. Pleitaitė skaito ištrauką iš knygos „Šiandien karaliai mums pasakas seka“ | Anos Vengrovskajos nuotr.

M. K. Čiurlioniui skirtą programą vainikavo knygos „Šiandien karaliai mums pasakas seka“ pristatymas ir teatralizuotas edukacinis renginys su kūrinio autoriais Milda Pleitaite ir Kazimieru Momkumi.

Spektaklio metu skambėjo M. Pleitaitės smuiku atliekami kūriniai ir ištraukos iš knygos. Joje esančiomis pasakomis, įkvėptomis Čiurlionio meno, siekiama perteikti jo kūrybą vaikams suprantama forma.

Konsultacijos apie galimybes Lietuvoje

Šalia edukacijų vaikams erdvės buvo įsikūrę Užsienio reikalų ministerijos konsultacijų centro „Grįžtu LT“ ir Užimtumo tarnybos iniciatyvos „Gal į Lietuvą?“ stendai: Italijos lietuviai bei jų šeimų nariai galėjo pasikonsultuoti dėl darbo galimybių Lietuvoje, gauti norimą informaciją apie grįžimą į Lietuvą.

„Šiandien Lietuva – galimybių šalis: čia galima siekti sėkmingos karjeros tarptautinėse įmonėse, steigti verslą, tęsti mokslus ar prisidėti prie inovacijų, taip

pat ir nuotoliniu būdu. Lietuva laukia visų, norinčių dalintis savo idėjomis ir augti kartu“, – Italijos lietuvių bendruomenės nariams sakė Užsienio reikalų ministerijos konsultacijų centro „Grįžtu LT“ koordinatorė Neringa Miliauskaitė.

Iš Lietuvos atvyko „Grįžtu LT“ ir „Gal į Lietuvą? atstovai | Anos Vengrovskajos nuotr.

Bendruomenės nariai domėjosi užimtumo, studijų ir lietuvių kalbos mokymosi galimybėmis Lietuvoje.

Muzikinėje programoje - virtualiai susikūręs Italijos lietuvių kolektyvas

Suvažiavimas Turine buvo itin skambus. Klasikinę programą atliko pianinu skambinusi Ugnė Barysaitė, Renata Varnagirytė, smuiku griežė Milda Pleitaitė. Dar arčiau Lietuvos dalyvius nukėlė iš Panevėžio atvykę svečiai – šiam renginiui susibūrę kolektyvai „Upytės Vešeta“ ir „Aukštaičiai“. Jie mokė trijų skirtingų tautinių juostų pynimo technikų. Kartu su vaikais jų noriai mokėsi ir suaugusieji.

Suvažiavimo dalyviai | Bendruomenės archyvo nuotr.

„Taip ir įsivaizdavome, kad žmonėms turėtų būti įdomu. Kiek esam dalyvavę tokiuose renginiuose, matėme, kad tokie dalykai labai žmones užveda – jie imlūs. Vakar ypač patiko, kad žmonės pasiėmė tuos apvalius pynimus ir net į bažnyčią nusinešė, o po koncerto vėl sėdo pinti. Tikėjomės, kad susidomės, ir neklydom. Net Norvegijoje, kai buvom lietuvių bendruomenėje, tie, kurie paprastai niekur neprisijungdavo, sėdėjo, prašė: „Duokit“, ir kantriai pynė,“ – pasakoja kolektyvo

„Upytės Vešeta“ vadovas Stanislovas Saugardas.

Jungtinis kolektyvas iš Panevėžio | Anos Vengrovskajos nuotr.

Ne vienoje užsienio lietuvių bendruomenėje koncertavę kolektyvų nariai visą šeštadienio vakarą grojo ir dainavo bei šokdino noriai prisijungusius Italijos lietuvius.

Pasak S. Saugardo, kolektyvui ne kartą teko sėkmingai šokdinti tiek užsienio lietuvius, tiek užsieniečius.

„Vakaro programos mums daug galvot nereikia – dažnai tenka praveisti vakarones ir „Erasmus“ programos dalyviams, kurie suvažiuoja iš daugelio šalių ir nori išmokti lietuviškų šokių. Žiūrime į žmones – jei pavargo, reiškia, kad reikia ką nors ramesnio padainuoti, o kartu ir sujudint širdis.

Man atrodo, kad žmonės liko patenkinti. Mes irgi buvome laimingi, kad kažką davėme gero kitiems. Aš jaučiu, kad lietuviai užsienyje pasiilgę tos lietuviybės. Su dainomis atnešame lietuvišką dvasią. Ir paskui žmonės prieina ir sako: „Kaip mes

seniai girdėjom va tokią tikrą lietuvišką dainą“, – atskleidžia pašnekovas.

Šetadienio vakaronė | Anos Vengrovskajos nuotr.

Suvažiavimo staigmena tapo virtualiu būdu susikūręs Italijos lietuvių šokių kolektyvas.

Pirmosios kol kas vardo neturinčio kolektyvo repeticijos vyko per „Zoom“ programą. Grupės vadovė V. Ramella-Paia pasakoja, kad pagrindinis jų tikslas – šokti kitoje Dainų ir šokių šventėje Lietuvoje. Pjemonto lietuvė surado šokėjų iš savo regiono, taip pat iš Veneto ir Ligūrijos – šio regiono atstovė išsaugojo anksčiau ten veikusio kolektyvo tautinius rūbus.

Naujasis Italijos lietuvių tautinių šokių kolektyvas | Anos Vengrovskajos nuotr.

„Sudariau grupę, padariau schemą, pradėjau mokinti, pabandžiau parodyti, kaip viskas vyks. Taip ir išėjo, kad mes kolektyvą sukūrėme šokiui „Kepurinė“, suvažiavimui. Mano mintis yra toliau plėtoti veiklą, kolektyvą išlaikyti ir dėti visas pastangas, kad patektume į 2028 metų Dainų šventę“, – planais dalinasi V. Ramella-Paia.

Savęs ir kitų pažinimas - per mintis ir per muziką

Didelė suvažiavimo dalis buvo skirta savęs pažinimo ir atsiskleidimo praktikoms.

Prieš metus į Lietuvą grįžusi buvusi Vietnamo lietuvių bendruomenės pirmininkė Aurelija Aspen vedė užsiėmimus tema „Kaip atsiskleisti?“.

„Viskas priklauso nuo to, su kokia intencija žmogus ateina į užsiėmimą. Jei ateina norėdamas sužinoti, patirti, gilintis – kyla viena energija. Jei nori kažką įrodyti ar įtikinti – formuojasi visai kitas patyrimas. Man buvo malonu dalintis tuo, kuo gyvenu, tikiu savo metodu ir matau, kokias galias transformacijas jis leidžia patirti žmonėms. Iš susitikimų išsinešu pamokas – ką daryti, ko nedaryti, ir nuolat

mokausi“, – pasakoja energetinio perprogramavimo (*energetic reprogramming*) metodo autorė.

A. Aspen vedamas užsiėmimas Šeštadienio vakaronė | Anos Vengrovskajos nuotr.

Nors gyvena labai tolimoje nuo Italijos šalyje, A. Aspen pastebi bendruomenių panašumus.

„Septynerius metus vadovavau lietuvių bendruomenei. Kai suvažiavimo atidarymo vakarą Italijos lietuviai pristatė savo bendruomenes ir organizacijas pastebėjau, kad visur iškyla panašios problemos – visame pasaulyje. Viskas priklauso nuo to, ar žmonės nori burtis kartu. Lygiai tas pats galioja ir mano darbe“, – pastebėjimais dalinasi A. Aspen.

Lietuvei ir pačiai pavyko padalyvauti kitame užsiėmime – muzikos terapijoje. Pasak ją vedusios pianistės U. Barysaitės, Italijos lietuviai yra labai dainingi.

„Man kilo toks įspūdis, jog kiekvienas yra dainingas, kiekvienas muzikuoja. Mano siela, mano širdis gyvena muzika, tad pamatyti, kad žmonės tą jaučia, yra kažkas

įspūdingo. Mes su Renata tuo labai tikime, tikriausiai dėl to ir paliečiame žmones.

Muzikinės terapijos užsiėmime mums pavyko pritaikyti mūsų muzikinius ir improvizacinius gebėjimus, nes grupėje reikia pajusti, pamatyti, kokie žmonės atėjo. Vienoje grupėje tiko vienas, kitoje – kitas“, – sako U. Barysaitė.

Muzikos terapija | Anos Vengrovskajos nuotr.

Jos kolegė Renata Varnagirytė pastebi, kad Italijos lietuviai yra labai draugiški, o koncerto metu jie iš karto įsitraukė į pasirodymą.

„Tai buvo mūsų pirmasis kartas, kai išvykome į Europos lietuvių bendruomenę. Labai džiaugiamės tuo, kad buvome taip maloniai priimtos, Italijos lietuviai yra labai bendruomeniški.

Kai tik pradėjau dainuoti pirmąjį kūrinį „Lietuva“, visi iš karto prisijungė. Lietuvoje dažnai reikia dar truputėlį laiko tam, kad įvyktų energijų susijungimas. O čia, matyt, žmonės yra labai išsiilgę lietuviškos muzikos ir kai pajudini tą širdies stygą, tą širdies kampelį, žmonės labai greitai priima ir iš karto pasijaučia

bendrumas, kartu dainuoja“, – sako dainininkė.

Jubiliejinis suvažiavimas vyks Kampanijoje

Šeštadienio vakaronės metu buvo paskelbta, kur vyks kitų metų Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimas – Benevente, Kampanijos regione.

Italijos lietuvių bendruomenės pirmininkė E. Di Meglio pabrėžia suvažiavimų tradicijos reikšmę ir taria padrąsinančius žodžius kitų metų organizatoriams.

„Labai džiaugiuosi, kad mūsų suvažiavimų tradicija tęsiasi – jau dešimtas vyksta Kampanijos regione. Smagu, kad Rūta Kavaliūnaitė išdrįso apsiimti organizuoti, tikiu, kad ir šis bus labai geras. Kiekvienas suvažiavimas buvo savaip ypatingas. Negali pasakyti, kuris geresnis ar blogesnis – kiekvienas kitoks, su savo komandos, savo krašto prieskoniu, su regiono ypatumais. Bet visi šilti, savi, ir palieka gražų išpūdį.

Labai norėčiau, kad ši tradicija tęstųsi dar daugybę metų – kad vėliau ją perimtų mūsų vaikai. Gal verta pagalvoti, kaip labiau įtraukti jaunimą, paauglius – jie atvažiuoja, bendrauja tarpusavyje, kas irgi labai gerai, bet galima būtų juos įtraukti dar labiau, pasitelkiant modernesnius formatus, naujas idėjas – toks mano palinkėjimas naujo suvažiavimo organizatoriams“, – sako Romos lietuvė.

Pjemonto lietuviai | Anos Vengrovskajos nuotr.

Patirtimi dalinasi ir A. Orlova: „Palinkėčiau susirasti konkrečią kryptį ir išsigryninti, ko norima iš suvažiavimo, tikėti savo idėja ir viskas sukris, kaip reikia. Tai pagrindiniai dalykai, kad pasisektų. Visa kita yra detalės.“

10-metį besivejanti tradicija

Italijos lietuvių suvažiavimai nuo 2017 metų kasmet vyksta vis kitame regione. Dažnai į įvairių šalių lietuvių bendruomenių renginius keliaujanti Pasaulio lietuvių apygardoje išrinkta Seimo narė Dalia Asanavičiūtė-Gružauskienė pasakoja, kad šalies bendruomenės suvažiavimai išsiskiria programų turiningumu ir tuo, kad yra skirti visai šeimai.

„Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimai yra išskirtiniai tuo, kad juose dalyvauja visos šeimos. Ir turiu pažymėti, kad tikriausiai 90 proc. šeimų yra mišrios. Tai reiškia, kad italai sutuoktiniai dažniausiai dalyvauja, nors nesupranta kalbos, bet palaiko savo žmonas, palaiko vaikus. Be galo gražu, kad jie įsitraukia ir į organizavimą, nešioja kėdes ir kitaip padeda.

Bendruomenės suvažiavimai tai pat yra labai turiningi savo programomis – ištisa diena pripildyta edukacinių užsiėmimų tiek suaugusiesiems, tiek vaikams. Dar vienas išskirtinumas – kultūrinė, regiono pažinimo programa kitą dieną. Suvažiavimai yra gera proga Italijos lietuviams pažinti šalies regionus, jų kultūrą, maistą, istoriją. Šios trys dalys buvo visuose Italijoje vykusiuose suvažiavimuose, kuriuose buvau aš, to dar nesu mačiusi niekur kitur“, – sako D. Asanavičiūtė-Gružauskienė.

Suvažiavimo dalyviai | Anos Vengrovskajos nuotr.

Pasak Seimo narės, bendraudama su suvažiavimo dalyviais ji išgirsta, kuo gyvena bendruomenė, kas jai rūpi ir ką būtų galima patobulinti.

„Girdžiu, kuo bendruomenė gyvena, kur galima būtų padėti ar ką patobulinti. Pavyzdžiui, anksčiau daug kalbėta apie lituanistinį švietimą – juk bendruomenėje daug vaikų. Dabar vis labiau matau, kaip svarbi kultūrinė veikla ir jos rėmimas, tuo labiau kad Italijoje susikūrė naujas meno kolektyvas. Svarbu padėti išgyti tautinius rūbus, ruošti dainų šventėms. Manau, kad šį kartą būtų tai ir išsinešu – užduotį padėti stiprinti kultūrinį bendruomenių gyvenimą“, – svarsto Seimo narė.

Ekskursijos po Pjemonto virtuvę

Po intensyvios Italijos lietuvių suvažiavimo Turine programos sekmadienį dalyviai išvyko į Vercelio provinciją, kur jų laukė įspūdinga ekskursija po ryžių laukuose esančią Lucedio abatijos (*Principato di Lucedio*) teritoriją.

Ši vietovė išsiskiria didžiuliais ryžių laukais ir senovinėmis ūkininkavimo

praktikomis, kurios siekia viduramžių laikus, kai Lucedio vienuolynas pirmasis Pjemonte pradėjo sistemingai auginti ryžius.

Ekskursijos dalyviai sužinojo apie tradicinę rizoto (*risotto*) gamybos kultūrą, patys galėjo paragauti šio vietoje paruoštopatiekalo ir įvertinti autentišką Pjemonto skonių paletę.

Vėliau programa tęsėsi Albos regione, kur vyko garsusis Baltųjų trumų festivalis. Dalyviai turėjo galimybę paragauti vietinių vynų ir trumų derinių, susipažinti su regiono kulinariniu paveldu bei pasimėgauti nepakartojama gurmaniška patirtimi Italijos širdyje.

Italijos lietuvių bendruomenės suvažiavimo veiklas dalinai finansuoja Lietuvių fondas, Užsienio reikalų ministerija, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija,

Kazickų fondas.

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.